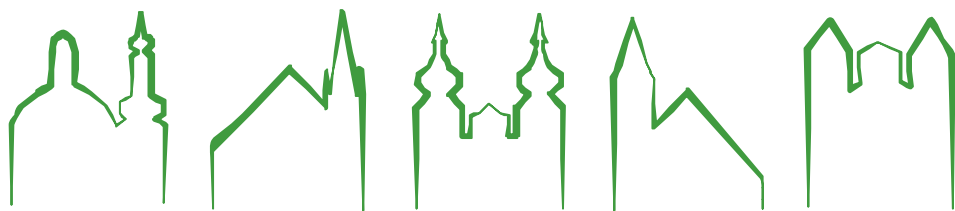

Život farností Znojma

4/2025

Ročník XXXV | Cena 14 Kč

Poutníci naděje putovali nejen do Říma

Jubilejní pouť do Říma... Jak sdělit nesdělitelné a popsat nepopsatelné? Jak vylíčit tu směs tělesné nepohody i záhadných přílivů energie, tu pestrou paletu emocí od slz přes tichý úžas až po jásavou radost, to vzácné bohatství krátkých i dlouhých rozhovorů, drobných laskavostí, objetí a úsměvů? Tu nádheru, kterou vytvořily Boží ruce i lidské ruce a ze které přecházel zrak? A jak teprve mluvit o Boží blízkosti, která v tom všem byla neustále přítomná jako vzduch, který dýcháme?

Je to opravdu těžké. Popravdě to vlastně nejde. Ale pojďme to aspoň zkusit...

V pátek 17. října 2025 se u autobusu na Mariánském náměstí sešla „náhodná“ skupina padesáti lidí – ze Znojma, od Vranova, z Vysočiny... někoho známe, někoho ne. Až za týden budeme z téhož autobusu vystupovat, bude to jiné. Budeme SPOLEČENSTVÍ. Ve skutečnosti, i když to ještě netušíme, je to společenství v zárodku přítomno už teď. Protože „kde jsou dva nebo tři...“ a taky, jak hned po startu říká otec Martin vpředu do mikrofonu, protože každý z nás tady má být. Takže žádná náhoda. Každého z nás Bůh na tuto pouť pozval a každý je tady důležitý. Nikdo by se neměl cítit sám nebo odstrčený. Buďme k sobě vstřícní a respektujme se navzájem. Myslím, že to byla právě tato jeho slova (a to, že jsme je vzali vážně), co předurčilo a nasměrovalo atmosféru naší pouti.

Hodně moc jsme se nasmáli – často větším, které v dané chvíli až tak vtipné nebyly, ale které jsme nějak šťastně společně překonali. Naši průvodci Martin a Ondřej se mezi sebou kamarádsky popichovali a pronášeli veselé až sarkastické průpovídky na všechny strany, ale také nás podporovali, dodávali nám odvalu a vedli nás, bezpečně a jistě. Být někde s padesáti lidmi celý tý-

Znojemští poutníci vzali zteč sousoší sv. Františka před Lateránskou bazilikou.

den od rána do večera je výzva, ale taky výhoda. Když přijde únava nebo smutek, vždycky se najde někdo, kdo vás povzbudí nebo rozesměje. Někdy ani netuší, jak moc pro vás udělal. A ještě jeden poznatek – když je lidem spolu hezky u stolu, na lesní cestě nebo (to tedy s notnou dávkou nadšázky) v autobusu, budou se nejspíš spolu dobře i modlit a slavit mši svatou. Funguje to odspodu. Moc pro mě znamenalo, že celá pouť byla nesena pravdivým pojmenováním a přijetím LIDSTVÍ – všeho toho obyčejného, slabého, někdy zmateného a bolavého, co je spojeno s tím, že jsme prostě lidé. Protože nakonec vůbec není čeho se bát – o co hlouběji se podíváme, o to výš nás pak vystřelí úžas nad tím, co slavíme v tomto jubilejním roce: že naše lidství objal a vzal na sebe Bůh.

Hlavním cílem naší pouti bylo Svaté město – hroby apoštolů, papežské baziliky a v nich Svaté brány jubilea. Na začátku i na konci poutě jsme však navštívili několik míst, která byla tichá a téměř skrytá a na kterých nás čekalo blízké setkání se dvěma světci. „U mě doma je všechno malinké,“ říká Exupéryho Malý princ a mohl by to říct i svatý FRANTIŠEK. Kostely a kláštery

v Grecciu, kde František vytvořil pro zdejší lidi betlémskou jeskyni s jesličkami, volem a oslem, ve Fonte Colombo, kde napsal pravidla své řehole, a v La Verně, kde na sklonku života obdržel stigmata, jsou prostě a chudé. Ve většině dveří musíte sklonit hlavu a do řady místností se vejde právě jeden člověk. O to úchvatnější je PŘÍRODA okolo – rozlehlé ríešské údolí obklopené majestátními horami i bukový les na skalním ostrohu u La Verny, v němž slunce probleskovalo zlatými listy a vytvářelo zářivou scénérii v mlhavém podzimním dni, posledním na naší pouti. František se stal naším třetím průvodcem – poodhalil nám tajemství Dítěte narozeného v absolutní chudobě i tajemství lásky, která se tak připodobní Milovanému, že to znamená rány na těle.

S odvahou šla na smrt pro Milovaného i svatá KRISTÝNA, mladičká mučednice z Bolseny. Mohli jsme se dotknout jejího hrobu a pocítit mocnou sílu svědectví prvních křesťanů, kteří očekávají vzkříšení v katakombách pod bazilikou a jejichž konkrétní příběhy nám vyprávěl otec Miloš Chrást, který tu působí. Není důležité, že už se asi přesně nedozvíme, co a odkud do

Z OBSAHU:

Ohlédnutí za farní poutí do Říma

Stalo se před 100 roky

Rozhovor se sestrou Monikou Šlapkovou

Bolseny přivedlo ve 13. století kněze, pod jehož rukama se tu při mši odehrál eucharistický zázrak, kdy z proměněné Hostie začala na korporál kapat krev. Důležité je, že i od nás se nečeká nic menšího než svatost – tam, kde zrovna jsme. Protože jednou ten den, který první generace křesťanů tak toužebně vyhlížely, skutečně přijde a záleží na tom víc než na čemkoliv jiném.

V pondělí 20. října večer nám svou náruč konečně otevřel Řím – město, kde se setkávají všechny národy světa a které kypí životem ve dne v noci. Město plné kontrastů, ve kterém je prý třeba svou víru (i svůj batoh) chránit dvojnásob pečlivě. V každém případě město, kde je CÍRKEV doma, kde jsou pohřbeni svatý Petr a svatý Pavel a kde můžete vidět Lva XIV. a několik metrů, stejně jako se to nějakým zázrakem podařilo naší výpravě. Je to také město se čtyřmi nádhernými, starobylými papežskými bazilikami a do každé z nich je jednou za řadu let, v jubilejním roce, možno vejít Svatou bránou, která symbolizuje odpuštění, smíření s Bohem i lidmi a obnovení člověka.

Naši průvodci to vymysleli opravdu moudře – co den, to jedna bazilika. Svatý Pavel za hradbami, Santa Maria Maggiore, Lateránská bazilika a jako vrchol pro poslední den – bazilika svatého Petra. Skoro vždycky to bylo malé dobrodružství – jestli to stihneme, jestli nás z fronty nevytlačí Strážci Božího hrobu v pompézních hábitech, jestli včas najdeme správnou kapli (protože když hledáte kapli v bazilice svatého Petra, nachodíte se o dost víc, než když ji hledáte třeba ve Znojmě u Svatého

Kříže)... Ale úplně vždycky to vyšlo. Ponořeni do modlitby nebo zpěvu jsme klidně prošli Svatou bránou a slavili společně mši svatou. Teprve pak byl čas obdivovat všechnu tu KRÁSU – nádherné starověké mozaiky, monumentální oltáře, slavné sochy a obrazy a mnoho dalšího.

Moc jsem ocenila, že pout' nebyla „přeplácaná“. Kromě společného programu v papežských bazilikách bylo možné jít do katakomb svatého Šebestiána, projít se po Via Appia – starověké římské silnici (kde jste sice uprostřed Říma, ale nic vám nebrání jít naboso a potkat stádo ovcí), navštívit některé římské kostely (včetně například baziliky sv. Klimenta, kde je pohřbený svatý Cyril, nebo bazilika svatého Kříže v Jeruzalémě, kde jsou uchovávány svaté relikvie) a zajet si na výlet za město. Všechno ve svobodě a dle vlastních přání a sil...

Jednou musel přijít konec naší pouti, stejně jako pomalu přichází konec tohoto článku. A je potřeba PODĚKOVAT! Nebude to úplné, ale aspoň takhle: Otče Martine, děkujeme Ti za duchovní doprovázení na pouti, za všechny mše svaté a Tvoje promluvy, které byly autentické, hluboké a lidsky nesmírně povzbudivé, za humorné vsuvky a za Tvůj zájem o každého z nás. Ondřeji, děkujeme Ti za obrovský kus práce při přípravě pouti, zajištění dopravy, ubytování, programu v bazilikách i na ostatních místech, za to, že ses staral o celou naši skupinu, za všechny Tvoje pečlivě připravené výklady, kterým jsme naslouchali užasle a s otevřenou pusou. Všem poutníkům společně a každému jednotlivě – díky

Naši ministranti v zákristii všech zákristii v bazilice sv. Petra ve Vatikánu.

za všechna vlídná slova, úsměvy, modlitby. Je dobře, že jsi jel. Je dobře, že jsi jela. Bez Tebe by pout' nebyla taková, jaká byla! A nakonec – děkujeme Tobě, který jsi byl celou dobu s námi. Tak blízko. To Ty jsi propojoval naše srdce mezi sebou a něžně se staral o každého z nás zvlášť. Děkujeme Ti, Pane...

*Plamen naděje v nás oživ,
v píseň chvály proměň jej.
Poutníky, co nadějí nesou,
Pane, chraň a provázej.*

Pavla Vyhnálková

Dvě přednášky z cyklu K sobě navzájem

Mezi křehkostí a odolností

Na přednášku Mezi křehkostí a odolností jsme 22. října do Centra Louka pozvali pana PhDr. Jana Svobodu, aby nás provedl náročnějším tématem úzkostí, depresí a sebepoškozování. Byla to jízda! Plný sál pan doktor udržoval v napětí, jestli dorazí, ale nakonec i tématem, které uchopil trochu jinak, než jsme očekávali. Začal problematikou vztahů. Vztah se tvoří již okolo 6. měsíce těhotenství a je zásadním pro vztahovost následnou. Všechny vztahy můžeme postavit na čtyřech slovech: pečovat, ovládat, přizpůsobovat se a sloužit. Kamenem úrazu dnešního světa je, že jede na výkon. Málo se chce přizpůsobovat a sloužit.

Dále jsme začali téma "podařilo/povedlo". Pan doktor zmínil, že je důležité s dětmi mluvit o tom, co se jim podařilo nebo povedlo, abychom jim ukázali, že je spousta věcí, za které mohou být samy na sebe pyšné a posílit tak pozitivní vnímání vlastního světa.

Dalším tématem byly nástroje, jak pomoci dítěti, aby se nepropadalo do negativ-

ních pocitů a vnímalo svoje strachy (kterých je šest) a hledalo cestu z nich. Bylo to velmi zajímavé, smršť faktů a informací a když nám dílky puzzle nakonec zapadly do sebe, vyšly nám celkem čitelné návody, jak s dětmi pracovat.

Dokázali bychom poslouchat ještě hodiny, energie pana doktora byla neuvěřitelná a my děkujeme všem, kteří jste přišli!

Transgender

Transgender – téma, které nás přivádí k přemýšlení. Citlivost tématu byla znát i v sále v Centru Louka ve středu 26. listopadu při poslední letošní přednášce z cyklu K sobě navzájem. Děkujeme všem, kteří jste přišli. Paní doktorka Pilátová Osecká vnímá důležitost našeho postoje k této problematice. I citlivá témata bychom měli otevírat, zjišťovat informace a ptát se.

Poselstvím celé této přednášky, se kterým odcházíme domů, zní: Můžeme ukázat naše obavy, nesouhlas, klást otázky, ale s obrovským respektem k člověku, kterého

se to týká. Stejně jako to vnímáme u jiných citlivých záležitostí našich mladých. Pokud sami v sobě dokážeme zpracovat informace o nepříjemných tématech, až se s nimi setkáme v životě, bude náš postoj pevný, vyzrálý a neublížující.

Cyklos odborných přednášek pro letošní rok končí. Vnímáme důležitost otevírání různých témat a vzdělávání se. Váš zájem nám ukazuje, že vám záleží na našich dospívajících, že je chcete doprovázet a být jim nablízku. To je pro nás hnacím motorem a rádi bychom v této aktivitě pokračovali.

Děkujeme za podporu Jihomoravskému kraji, díky jehož podpoře jsme mohli pozvat odborníky, Pedagogicko-psychologické poradně, starostovi města Znojma panu Mgr. Koudelovi, paní PaedDr. Paulenkové a našim farnostem.

Přejeme nám všem, abychom nacházeli cestu k sobě navzájem, měli oči a srdce otevřené a podpírali jeden druhého.

(Gabriela Lazárková, zdroj FB ZDPA)

Papež na 2,5 metru a ministrantský maraton (aneb zápisky jednoho mladého poutníka)

Pátek 17. října – start!

Večer před odjezdem na pout' jsme slavili mši svatou s vysláním poutníků. Atmosféra jak před finále Ligy mistrů – jen místo dresů batohy a místo pokřiků „Pane, smiluj se“. Po mši jsme naskočili do autobusu a zamířili rovnou... na trestnou lavici v zadní části autobusu. Teda, za mě: lepší než VIP lóže. Hlavně, když si může člověk natáhnout záda v uličce, že? Nad ránem jsme si dali osvěžující pauzu v Jadranu u Loreta. Voda byla studená tak akorát na to, aby se člověk probral i bez kávy.

Sobota – Loreto a Greccio

V Loretu jsme se podívali do baziliky se Svatou chýší – prý ji přenesli andělé, nebo rodina Andělova... kdo ví, každopádně stavitel z Česka by to určitě nedal tak elegantně. Mši v podzemí jsme zvládli tak přesně, že by na nás byli pyšní i švýcarští gardisté se stopkami. Odpoledne jsme se přesunuli do Greccia, kde sv. František zinscenoval první betlém. Místo bylo nádherné, ale italské ložní prádlo stylu „přikryjte se radši vírou než dekou“ nás trošku potrápilo. Jídlo ale chuťové buňky pohladilo natolik, že jsme zapomněli mrznout.

Neděle – Vánoce v říjnu? V Grecciu jo!

Ráno jsme se vydali na pěší túru do Fonte Colombo, kde sv. František sepsal svou řeč. Jesličky nás doprovázely, takže jsme rovnou slavili Vánoce. Ano, s cukrovím. Ano, v říjnu. A ano – chutnalo to skvěle. Perla dne? Obchůdek bez obsluhy, jen s kasičkou. Fungovalo to na důvěru. Většina z nás byla tak poctivá, že kdyby byl poblíž Pán Bůh s blokem, udělil by nám hvězdičku pro vzorné poutníky. Zpět v Grecciu jsme slavili nedělní mši svatou v kostele s krásně zdobenou apsidou.

Pondělí – Bolsena a Orvieto

Bolsena nás přivítala jezerem, které rozhodně podporuje otužilecké sklony. V bazilice sv. Kristýny nám otec Miloš poutavě vyprávěl o této statečné mučednici, viděli jsme její hrobku i kameny z eucharistického zázraku. A ano, prý tam nějak fušoval do věci Čech. Národní hrdost stoupla o 200 %. Mše byla pro naši rodinu speciální – hlavně mamka, Kristýnka. Mučednice? No nevím, ale aspoň má patronku jak víno. Na otci Martinovi si na náměstí bohužel zgustla voša. Poučení? Když tě něco štípane, namaž hlínu. Funguje to lépe, než byste čekali.

Odpoledne nás pozdravilo Orvieto – výjezd zubovkou, krásné fresky Fra Angelica a katedrála, kterou jsem si pracovně pojmenoval „zebra“. Kdo uvidí, pochopí. Večer jsme dorazili do Říma, do českého poutního

domu Velehrad. Domov, sladký domov – především ten český.

Úterý – katakomby, ovce a básnické okénko

Úterek začal v bazilice sv. Pavla za hradbami, kde je klid a prostor k modlitbě – skoro zázrak na římské poměry. Po mši a průchodu Svatou bránou jsme se dopravili do katakomb sv. Šebestiána – patrona sportovců, takže jsem tam jako sportovní typ úplně zářil. Prohlídka byla působivá. A pak se šlo po Via Appia. Pár kroků z města a najednou ovce. Bečely nám do růžence. Nevím, jestli to Pán Bůh bral jako doprovodný zpěv, ale byl to epický moment.

A právě tam, někde mezi starými kameny a ovce, jsme měli naše malé kreativní okénko. Spolu se sestrou Vianneou jsme totiž jako správné děti – poutníci – zplodili umělecké dílo hodné národní knihovny:

Řím, Řím, Řím, to je snem mým!

Hurá Itálie, tady to fakt žije!

Vatikán též, tam je náš papež!

Itálie patří pizze, zmrzliny však dám si více.

Espresso HEJ, nakopne NEJ!

Uznávám, že nás asi čeká kariéra básníků. Minimálně někde na ministrantské nástěnce.

Středa – PAPEŽ!

Papežská audience! U vchodu jsme byli namačkaní jako sardinky, ale česká vlajka nám vibrovala v rukou jako semafor naděje. Dostali jsme se až k samotné uličce.

A teď... napěť... bubny...

PAPEŽ PROJEL KOLEM NÁS!

A já ho měl na 2,5 metru! (Kubo, jestli to čteš: heč!)

Svatý otec nás při audienci povzbudil, abychom nesli radost ze Vzkříšení dál – do škol, mezi přátele, mezi rodinu. Po euforii jsme zamířili do Santa Maria Maggiore, kde nás skoro přepadli Strážci Božího hrobu, ale přežili jsme. Následovala mše, krátká modlitbička u hrobu papeže Františka a pak rozdělení do skupin. Já šel do baziliky sv. Praxedy, kde je sloup, u kterého byl údajně mučen Ježíš. Silné místo.

Čtvrtek – Laterán, Plzeňáci a Castel Gandolfo

Další den jsme zamířili na mši svatou do Lateránské baziliky, prošli další Svatou bránou a potkali krajany – tentokrát ne poutníky, ale fanoušky fotbalové Plzně. Pak jsme navštívili baziliku sv. Kříže – pro nás Znojmany skoro povinnost. Zde jsou relikvie z Kříže, které sv. Helena poněkud kreativně dovezla ze Svaté země.

Odpoledne jsem s jednou skupinkou vyrazil do Castel Gandolfo, letního sídla papeže. A ano, další otužování. Jsme prostě praštění. V dobrém.

Pěkně zakončení celého dne: prázdné Svatopetrské náměstí, ticho a já s gelatem v ruce.

Pátek – vrchol všeho

Brzo ráno se snídání v pytlíku jsme se řítili do Vatikánu, abychom prošli Svatou bránou v bazilice sv. Petra. Mši svatou jsme měli v polské kapli pár kroků od hrobu sv. Petra. Byla to nejintenzivnější mše mého života v roli ministranta. A taky jsem nevěřil, kolik mší se tam slaví najednou – kolem nás minimálně deset skupin z celého světa.

Pak rychlá modlitba v kostele sv. Anny, kde se brali moji prarodiče. Dojalo mě to. Potom nás autobus odvezl na poslední zastávku – La Verna. Místo, kde sv. František přijal stigmata. Krása, ticho, hory...

V sobotu ráno už nás naši milí čekali na Mariánském náměstí.

Poděkování

Děkuji otci Martinovi, že nás vedl s trpělivostí, která by se měla jednou prohlásit za osmou svátost. A hlavně za to, že přežil vše – od nafouklého pysku až po nás.

Děkuji Ondrovi, našemu profesionálnímu průvodci, který nás nikdy neztratil... i když my jsme se občas snažili ztratit sami sebe.

Děkuju Dominikovi Bláhovi za hudební doprovod – v autobuse, na mších i v situacích, kdy by se jiní hudebníci vzdali a dali sluchátka do uší.

Děkuji i celé naší poutnické partě – za smích, modlitby a to, že jsme to spolu dali jako jeden tým.

Děkuji sv. Františkovi a Panně Marii, že nás celou cestu tahali z průšvihů, ať už to byly naše nohy, naše „orientační smysly“ nebo naše (ne)plánovaná otužování.

Děkuji andělům strážným, že to s námi vydrželi – po tomhle týdnu by zasloužili povýšení.

A ze všeho nejvíc děkuju Pánu Bohu za to, že s námi šel každý krok – i ty, které jsme šli špatným směrem... a on nás z nich stejně přivedl zpátky.

Závěrečná hláška

A já? Já si z toho odvážím hlavně tohle:

Že Bůh je blíž, než jsme si mysleli – někdy 2,5 metru, ale většinu času na dosah srdce. A taky, že když jsem se otužil potřetí, pochopil jsem, že to není náhoda. To je boží „update“ – verze Ministrant 2.0 – mrazuvzdorný.

Poutní rozjímání

Průchod Svatou branou v Lateránské bazilice.

Podle zadání má celý příspěvek obsahovat asi sedm vět, ale jak tu dlouhou řadu zážitků z pouti popsat v krátkém textu? Vždyť jsme viděli tolik překrásných míst, navštívili jsme rušný Řím i opuštěné hluboké lesy, kudy chodíval František z Assisi, modlili jsme se v honosných bazilikách i v horských svatyních a obdivovali jsme úchvatná díla geniálních umělců. Setkali jsme se tváří v tvář se Svatým otcem Lvem XIV., prosili o Boží milosrdenství ve Svatých branách a z nespočetných duchovních prožitků budeme čerpat ještě dlouho. O našem putování by se dala napsat celá kniha, ale pokusím se vystihnout alespoň to hlavní, co naši pouť charakterizovalo.

Pro mě to bylo především krásné společenství, které se vytvořilo prakticky od chvíle, kdy jsme usedli do autobusu a zazněla památná věta otce Martina: „Ukažte, co je to tady za lidi, jestli mám vůbec jet s vámi 😊“. Byli jsme parta, řeklo by se, normálních účastníků zájezdu, lidí často velmi rozdílných. Nevím přesně, jak taková sounáležitost vzniká, domnívám se, že za ni vděčíme milosrdenství Svatého roku a určité i duchovnímu doprovázení otce Martina, jeho hlubokým promluvám, ale i jeho někdy trochu černému humoru, a jistě také jeho věrnému parťákovi Ondrovi. Bylo to vědomí, které jsme sdíleli všichni, že nyní patříme k sobě, že jsme na cestě spolu. Obtíže a problémy, které se cestou vyskytly, jsme proto vždy dokázali vyřešit s nadhledem a laskavostí. Byl to moc pěkný pocit a přála bych si, abychom tuto sounáležitost s druhými uměli přenést i do svých každodenních životů. Abychom byli opravdovými poutníky naděje, kteří nesou plamínek radosti tam, kde se jí nedostává.

Další můj postřeh, který vybízí k zamyšlení, je nebetyčný kontrast mezi bohatstvím a nádherou Říma a prostotou františkán-

ských klášterů v horách. V Římě se poutník setká s tím nejkrásnějším, co člověk dokázal k poctě Boží vytvořit. Velikost a vznešenost tamějších kostelů a jejich oslnivě bohatství berou dech. Naproti tomu v divokých a často jistě i nehostinných lesích přebýval svatý František a jeho bratři v té největší chudobě, prostotě a nepohodlí. Na studeném skalním lůžku nadšeně a vděčně obdivovali krásu všeho Božího stvoření a navzdory své chudobě dokázali nadschnout a získat davy následovníků.

Vzpomínám na chvíli, kdy jsme oslněni vši tou nádherou, zlatem, stříbrem, barevnými mramory, vzácnými obrazy a sochami, náhle stanuli před nevelkou bílou kaplí v boční lodi baziliky Santa Maria Maggiore. V prostém výklenku bez ozdob, jen s malým stříbrným křížkem na zdi nad náhrobním kamenem, zde odpočívá Jorge Maria Bergoglio, milovaný Svatý otec František. Je to obrovský rozdíl oproti honosným hrobkám dřívějších papežů, velkým jako panelák a vyzdobeným jako mnohaposchodový satební dort. Papež František vždy cítil s těmi posledními a nejubožejšími, sám se zaslíbil chudobě a zůstal jí věrný i ve smrti. Osobně to vnímám jako memento, abychom se v dnešním konzumním světě, který preferuje práva jednotlivce, nadměrnou spotřebu i plýtvání, zábavu a pohodlí, uměli uskromnit. Abychom s pokorou jako svatý František byli ohleduplní a milosrdní ke všemu stvoření.

Díky Bohu, za vše dobré, co nás na pouti potkalo, děkuji také otci Martinovi za duchovní oporu, Ondřeji Lazárkovi za skvěle připravený a zorganizovaný program i všem ostatním poutníkům za krásné společenství.

Eva Jurmanová

Největší zážitek mám z Via Appia, kde jsme byli uprostřed Říma téměř sami, chodili bosí a při modlitbě růžence a zapadajícím slunci pozorovali stádo ovcí. Dalšími zážitky jsou všechna koupání – Jadranské moře, sopečné jezero v Bolseně a Albanské jezero u Castel Gandolfo – a nádherná příroda u La Verny. Velkým zážitkem byla i cesta zpět v autobuse plném Covidu 😊.

Dominik

Pouť do Říma mě hluboce obohatila – je to dar a požehnání, které mi vydrží až do stáří. Cítím se naplněná Duchem Svatým. Bylo to úžasné: místa, setkání s lidmi a celkový zážitek, který zůstane nezapomenutelný po zbytek mého života. Děkuji všem, kteří se o tuto pouť zasloužili a pomohli ji zorganizovat. Pán Bůh si to tak přál a já jsem vděčná, že se to uskutečnilo. Vše se skvěle podařilo!

Zdena Michalková

Od prvního dne jsem byl zcela paralyzován krásou navštívených míst, postupně vzrůstající v majestátnost až monumentálnost. V této paralyze mě však Ondra s otcem Martinem nenechali dlouho a svým programem probrali z úžasu návštěvou dalších míst. Nejvíce užaslý jsem byl z jednotnosti poutníků, kteří tvořili pomyslně jedno tělo, navzdory věkovým rozdílům, a vytvořili tak ducha lásky.

Petr Holík

Cestu do Říma jsem absolvovala po 25 letech. Tenkrát na jubilejním setkání mládeže s papežem Janem Pavlem II., dnes už se svojí dcerkou opět v Jubileu. Pro mě osobně je tento rok plný zázraků a milostí. Na jaře jsme prožili nejkrásnější velikonoční svátky, kdy byla moje Ladunka pokřtěna. Vedla k tomu víra a naděje, že jednou bude patřit Pánu Ježíši. Za dva měsíce ho mohla poprvé přijmout v prvním svatém přijímání. Po společné návštěvě Mariazell byla pouť do Říma pro nás vrcholem. Přišla nám do cesty „náhodou“, ale já vím, že Pán Ježíš nás tam obě chtěl. I pro mě měl připravené milosti, které jsem na pouti obdržela. Vnímala jsem, jak je nám nablízku. Nezapomenutelných zážitků bylo mnoho – koupání v moři a sopečných jezerech, Greccio a putování po stopách sv. Františka z Assisi, průchod svatými branami, naše osobní mše, blízké setkání s papežem Lvem, bosé putování po Via Appia, La Verna a spontánní tanec Ladunky se sestrou Monikou u dřevěného kříže ve slunečním oparu... prostě pocit radosti a sdílení s ostatními. A nakonec i naděje, jejíž důležitost vnímám i ve svém osobním životě. Ne nadarmo jsme se stali poutníky naděje nejen té vlastní, ale i nás všech společně.

Tereza Pavelková

Vánoční cukroví už v říjnu? Proč ne, když jste v Grecciu, kde jsou každý den Vánoce.

Pamatuji si, jak jsme jeden večer šli já, mamka, Pepík a jeho mamka. Šli jsme do různých obchodů a obchůdků. Bylo tam i hodně zmrzlináren. Na to, že tam byla docela tma, svítilo to tam jako ve dne. Tehdy mě nejvíce pobavilo, že když jsme vyšli, zjistili jsme, že si Pepík nevzal boty, ale pa-

puče. Chodili jsme po hodně zmrzlínách, dokud jsme nedošli ke zmrzlíně, kde měli příchut' mint. Zážitek jsem měla hodně, koupání v moři ve velkých vlnách, to už jsem si pak nemusela solit jídlo, sopečné jezero, trezor v hotelu, vidět papeže na 2 metry. A konečně jsem měla mamku jenom pro sebe.

Lada Pavelková (nejmladší účastnice pouti)

Splněný Rímský Sen a oveľa viac!

„Řím, Řím, Řím, to je snem mým...“ Takto začínala naša pútnická hymna vytvorená spolu s deťmi. A ten môj sen sa naplnil po

25 rokoch. Čakať sa vyplatilo! Bol to silný a hlboký zážitok, nebola to pre mňa samozrejmosť, ale veľký dar. Tešila som sa na to, čo nám na púti Pán Boh a organizátori ☺ pripraví. A bolo toho požehnané!

Užívala som si pocit domova v „Svätej chýši“ v Lorete, jednoduchosť Betlehema v Grecciu, krásu Božej prírody, výstup na Fonte Colombo s dvomi statočnými pútníkmi, úžas z majestátu rímskej architektúry a pamiatok, nočné ticho a zmrzlinu na Námestí sv. Petra, duchovné „stretnutia“ so sv. Cyrilom, sv. Ignáčom, sv. Tomášom Akvinským..., modlitbu pri hrobe sv. Kataríny Sienskej za dar lásky a vytrvalosti, pri prechode Svätými bránami hlboké prijatie ka-

júcnosti a daru vnútornej slobody, mystiku na La Verne, rozhovory so spolupútnikmi, spoločné slávenie liturgie...

Cítila som hlbokú radosť a vnútorný pokoj, že na to „veľký pocit“ nemá slov. Bolo nám darované taaaaak veľa – veľké aj malé zázraky, hoci, priznajme si, malé zázraky ani neexistujú!

Takže obrovská vďaka patrí nášmu Pánovi za všetky milosti v tomto Jubileu 2025! A samozrejme, vďaka otcovi Martynovi, Ondrejovi a VŠETKÝM pútnikom za nádherné spoločenstvo. Všetko si to nosím v srdci!

Sr. Viannea

Z Vykročáků se stali stavitelé mostů

Tradiční setkání mládeže ve věku 11-15 let Vykročme s odvahou! se v říjnu konalo netradičně na faře u sv. Mikuláše. Důvody byly hned dva – loucká fara tou dobou hostila vikendovku a druhým faktorem bylo to, že z fary u sv. Mikuláše je krásný výhled do podzimního údolí řeky Dyje, kterému vévodí železniční most. A právě mosty byly tématem tohoto setkání. Účastníci byli nejprve krátce seznámeni se základy statiky staveb. Jak se později ukázalo, buď nedávali

moc pozor, nebo u nich zvítězil kreativní přístup k problematice a víra v to, že lepící páska spraví vše – je to jen otázka množství ☺.

Každopádně se v dalším bodu programu, hned po rozdělení na skupinky, strhl boj o materiálové zdroje. Během vlastního konstrukčního času pak bylo zajímavé sledovat, jak si každá skupinka počíná a jakou cestu kdo volí – kde se objevil týmový duch nebo kde zvítězila vize jednoho konstruktéra apod. Po vypršení určeného času jsme na dvoře ze dvou stolů vytvořili improvizované údolí a postupně jednotlivé mosty otestovali až na samou mez únosnosti. Jak už jsem naznačil, lepící páska značně ovlivnila výsledky a nejednen inženýr by zaplakal... Nicméně zátěž v podobě

auta na dálkové ovládání, dětského autobusu nebo dokonce šneka (rovněž na dálkové ovládání) přestály všechny mosty bez problémů. Ani vylosovaná přírodní katastrofa nějak zásadně nepošramotila konstrukční prvky. Až skutečné zatížení dlažebními kostkami ukázalo, že mosty snesou daleko více, než by kdo čekal – schválně si tipněte, kolik takový most z kartonu, špejlí, provázků (a role izolepy) dokáže unést. Správná odpověď je přes dvanáct kilogramů bodového zatížení uprostřed rozpětí!

Na závěr už nás čekalo duchovní slovo otce Josefa Janouška, který nám na příkladu ze života Nelsona Mandely ukázal, jak důležité je budovat mosty mezi lidmi, nechovat ve svém srdci nenávisť, ale naopak snažit se o usmíření a odpuštění. Tak tedy – vykročme s odvahou a dobrými úmysly i do dalšího roku!

Pavel Lukeš

Děkanátní setkání farních rad

24. listopadu se v sále kláštera u sv. Kříže uskutečnilo roční setkání pastoračních rad znojemského a vranovského děkanství. Karolína Kolářová z brněnského biskupství, která večerem provázela, hned zkrájí prozradila, že to letošní setkání nebude probíhat jako klasická přednáška z předchozích let, nýbrž formou workshopu, čili aktivního dialogu ve skupinách a následného sdílení výsledků diskuze. Tím několik účastníků

vydělala natolik, že se nepozorovaně vytratili ze sálu.

Úvodní slovo obstaral děkan Jindřich Bartoš osobním zamyšlením nad tématem jedinečnosti znojemského regionu co do kultury a turismu ve spojitosti s duchovním rozměrem a náboženskou tradicí. Kromě bohaté historie

města a blízkosti Národního parku Podyjí zmínil především duchovní hodnotu znojemských kostelů a mariánského poutního místa v Hlubokých Mašůvkách.

Poté již následovalo zmíněné rozdělení do pracovních skupin s cílem společně objevovat, jaké bohatství, jedinečnost a dary se skrývají v našich farnostech. Byla to příležitost vzájemně si sdělit specifika, která nás charakterizují a díky nimž je náš děka-

nát výjimečný. V prezentovaných výstupech jasně převládala témata dobročinnosti, otevřenosti, propojování, evangelizace, komunity, pohostinnosti a vztahů napříč generacemi, čímž se dle moderátorky Kolářové docela nečekaně odlišujeme od ostatních děkanství brněnského biskupství, kde bylo údajně nejčastěji skloňováno slovo modlitba. ☺

Setkání potvrdilo, že naše děkanství jsou plná inspirujících lidí a nezištných dobrovolníků s otevřeným srdcem. Je radost být součástí takto bohatého společenství.

Speciální dík patří sestře Viannee, která pomáhala s organizací celé akce a dlouhodobě funguje jako důležitý článek propojování farníků napříč znojemskými farnostmi a zároveň jako správce všech komunikačních kanálů uvnitř děkanátu.

Dalibor B.

Stalo se před 100 roky

Rok 1925 očima farních kronik a dobového tisku (2. část)

V dalším díle našeho seriálu věnovanému roku 1925 se zaměříme na události zaznamenané ve svatomikulášské farní kronice a v českém katolickém periodiku *Ochrana*. K významným událostem náboženského života Znojma patřil německý katolický den, připomenutý v předchozím čísle zpravodaje, a také svěcení nových zvonů u Svatého Mikuláše. Tento rok byl rovněž provázen četnými personálními změnami.

Ve veřejném mínění měla značnou odezvu kauza spojená s mikulášským kaplanem Glaningerem, který při slavnostním pohřbu nechal u oltáře místo duchovního asistovat kostelníka. Z dnešního pohledu nicotná záležitost vyvolala v tehdejšímu tisku výraznou kritiku i stížnosti adresované biskupství a nakonec vedla k rezignaci faráře Anderleho, který byl již delší dobu v důsledku mrtvice těžce invalidní.

Jak bývalo dříve obvyklé, byla uvolněná fara tzv. vypsána a o místo faráře se mohli ucházet kněží splňující požadavky konkurzu stanovené biskupstvím. Bez zajímavosti není ani popis nedokončené louže v přímětickém kostele.

Kronika farnosti sv. Mikuláše

(farář: R.D. Josef Anderl)

Dne 12. července byly **poprvé ohlašovány české služby Boží** na základě výnosu biskupské konsistoře z 30.10.1924.

Dne 26. července byla **primice řádového kněze Arbogasta Süssenbecka**.

Dne 22. listopadu se konalo **posvěcení nových zvonů**. Průvod se ubíral od špitálního kostela. Náklady se vyšplhaly na 42 000 korun, které připadají na zvonový výbor.

KAUZA GLANINGER. Působili zde jako kooperátoři: Karl Glaninger, narozen roku 1886 v Radlbrunnu (arcidiecéze Vídeň), a Josef Hudeček. Glaninger byl duchovním administrátorem. Při příležitosti pohřbu II. třídy, jehož ohlášení kostelník nezajistil včas, chyběli asistenti. Hudeček byl ve škole, a tak vypomohl Raimund Klabeček, stále ale chyběl ještě jeden kněz. V nesnázi byl místo druhého asistujícího duchovního nasazen výpomocný kostelník Schurl, oblečen v církevní roucha.

Z toho vznikl **velký skandál**, který byl v novinách rozmáznán. Biskupský ordinariát nařídil **farářovi Anderlemu**, postíženému mrtvicí a upoutanému na lůžko, aby podal žádost o penzionování. Oba kooperátoři byli přeloženi, kostelník propuštěn. Do

Znojma, ke sv. Mikuláši, přišel jako administrátor pan Kugert Bendl, pozdější farář v Tasovicích. **Fara byla vypsána jako uvolněná.**

S ohledem na dezolátní stav farní budovy a střechy fary se přihlásili pouze dva kompetentní uchazeči: dosavadní kooperátor Glaninger a Josef Rudolecký, farář v Únanově. Kvůli formální chybě ve vypsání konkurzu zůstala fara nadále vedena jako uvolněná.

Periodikum *Ochrana*

Ochrana 29. ledna 1925

Nástupcem dp. faráře na Hradišti P. Bělohávkou stal se **P. Saip**.

Ochrana 12. března 1925

Po krátké nemoci **skonal** neočekávaně v neděli dne 8. března odpoledne ve Znojmě vldp. **P. JOSEF SVOBODA**. Zesnulý narodil se 30. března 1850 ve Vacenovicích u Jaroměřic. Na kněze byl vysvěcen v Brně 23. července 1877. Působil jako kaplan na různých místech, nejdéle v Mor. Budějovicích. Od r. 1891 byl farářem v Milifroni u Znojma, později farářem u sv. Mikuláše ve Znojmě až do r. 1910, kdy odešel na odpočinek. Posledních pět let života strávil jako beneficiát u sv. Alžběty v nemocnici. Roku 1924 byl jmenován konsistorním radou. Chystal se 30. března slavit 75. narozeniny, ale Bůh usoudil jinak. Přes pokročilý věk a častou churavost pomáhal zvěčnělý vydatně a ochotně při duchovní správě v nemocnici a zajímal se také o spolkový život katolický ve Znojmě. Od založení Lidové jednoty byl jejím členem. Odpočívaj v Pokojil!

Ochrana 19. března 1925

Pohřeb vldp. P. Josefa Svobody. Za nevládného počasí konal se ve středu 11. března ve Znojmě pohřeb beneficiáta u sv. Alžběty vldp. P. Josefa Svobody. Hojná účast však ukázala, jaké vážnosti se zesnulý těšil. Requiem sloužil v kostele sv. Alžběty vldp. P. Hilarius Haitl, převor dominikánský. Pohřební obřady konal vldp. Dr. Josef Pošmurný, viceděkan z Hodonic, za účasti 22 kněží ze Znojma a okolí. Zpěv obstaraly ctihodné sestry kongregace Božského Spasitele.

Ochrana 2. dubna 1925

Konferenční řeči konají se tento týden ve farním chrámě u sv. Kříže ve Znojmě. V neděli podána ukázka o utváření se světa podle nauky katolické a vědy, v pondělí jsoucnost života záhrobního, v úterý vyvráceny námitky monismu proti víře v život věčný, ve středu o církvi Kristem založené,

ve čtvrtek o Bohu spravedlivém, v pátek o zpovědi. Sobotním kázáním před vystavenou Nejsvětější Svátostí budou konferenční řeči zakončeny. Začátek denně o půl 8. hod. večer.

Ochrana 30. dubna 1925

Májová pobožnost ve Znojmě. Každého dne bude v kostele sv. Michala v 7 hodin večer růženec, po něm promluva, pak sv. požehnání. V neděli a ve svátek nebude tato pobožnost u sv. Michala, ale ve 3 hod. odpoledne v kostele sv. Kříže.

Ochrana 28. května 1925

Za necelý rok stihly vldp. děkana a faráře u sv. Mikuláše **P. Josefa Anderla** dvě těžké rány: smrt matky a otčíma. Pohřeb otčíma se konal 23. listopadu. Děkan trpí již skoro 4 roky následky mrtvice, takže nemůže vyjít ze světnice.

Ochrana 9. července 1925

Pout' v Hlubokých Mašůvkách 4.-5. července se vydařila skvěle, jak neobvykle velikým počtem poutníků, tak i krásným počasím nedělním. Kázání, pobožnosti a mše sv. před oltářem a pomníkem padlých svědčí, že kdo věřícím jest – nemůže být leč katolíkem. Dojemné byly **vzpomínky na padlé, jejichž jména** na pergamen vepsaná ve zvláštní schránce **uložena byla do pomníku**. Z nákladu zbývá ještě uhradit 13 tisíc Kč.

Ochrana 16. července 1925

Ředitelem III. řádu sv. Františka ustanoven dp. P. Antonín Mihoba, katecheta.

Ochrana 6. srpna 1925

V neděli 19. července konalo se **V MRA-MOTICÍCH POSVĚCENÍ SV. KRÍŽE**, který u místní kaple dali postavit na památku svých padlých dvou synů Josefa a Karla manželé Fr. a Františka Vocilkovi. Slavnostní kazatel dp. P. Felix Svoboda O. Pr. ze Znojma vznešenými slovy potěšil truchlící rodiče a sourozence. Svěcení ochotně vykonal a slavnou mší sv. za padlé sloužil vldp. děkan z Přímětíc Fr. Dospiva. Pán Bůh zaplat' manželům Vocilkovým za krásný a drahocenný kříž z pravé žuly.

BENEFICIUM U SV. ALŽBĚTY ve Znojmě. Jelikož uchazeč, vldp. děkan Procházka ze Štítar, jemuž bylo městským zastupitelstvem beneficium u sv. Alžběty ve Znojmě propůjčeno, před udělením kanonické jurisdikce zemřel, usnesla se městská rada ve svém sezení ze dne 29. července vypsati novou soutěž. Žádosti o propůjčení tohoto benefícia dlužno podati do 24. srpna u městské rady ve Znojmě.

Ochrana 17. září 1925

Den knížete českého svatého Václava poprvé slaven jako památný den celé republiky. V neděli 27. září o 3. hodině slavné požehnání v kostele sv. Michala. Litanie ku sv. ochráncům zemí slovanských. Před požehnáním vyzvánění. V pondělí 28. v kostele sv. Michala o 8. h kázání, po něm slavné služby boží.

Česká růžencová pobožnost. Od 1. října do 1. listopadu bude v kostele sv. Michala denně o 6. hod. večerní vystavena nejsv. svátost oltářní, před níž kněz se bude modlití růžencem. Nato krátká promluva a po ní sv. požehnání. V neděle a svátky koná se vše o 3. hod. odpoledne v kostele sv. Kříže.

Pan konsistorní rada a **profesor Ludvík Kirsch** vzdal se ze zdravotních důvodů úřadu ordinariátního komisaře (inspektora) pro výuku katolického náboženství na českých obecných a měšťanských školách ve Znojmě. Povinností své plnil co nejsvědomitěji a nejhrořivěji za nynějších těžkých poměrů. Úřad komisaře převzal p. farář v Hodonicích Dr. Josef Pošmurný.

Ochrana 29. října 1925

Výroční den samostatnosti oslavili katolíci znojemští bohoslužbami v kostele sv. Michala a odp. slavnostní schůzí, na níž promluvil p. prof. Kobza na téma "Výchova k svobodě".

Prof. A. Simeoner, kněz, loučí se se Znojmem. Měli jsme ho všichni rádi. Německé listy ho vychvalují skoro více jako Němce, než jako kněze. Takových Němců-lidumilů jen houšť, třeba milionů.

Ochrana 12. listopadu 1925

V sobotu 7. listopadu **zesnul** v Pánu probošt na Hradišti sv. Hypolita **P. JAN WÜRL** z ryt. řádu Křižovníků s červenou hvězdou ve stáří 88 let. Pohřeb zesnulého konal se

za velké účasti kněží a laiků v úterý na Hradišti. Před 2 roky slavil diamantové jubileum kněžské. Působil jako Křižovník v duchovní správě na několika místech a všude si získal lásku věřících i spolubratří. Na Znojensku byl dobře znám, neboť byl dlouhá léta proboštem na Hradišti. Až do vysokého stáří byl tělesně i duševně čilý. Jeho život, věnovaný církvi a blahu duší, ocenil v posmrtné řeči vldp. Dr. Pošmurný z Hodonic. Pohřební obřady vykonal s přísluhou 30 kněží za velké účasti přátel zesnulého a katolického lidu nejdp. velmistr Křižovníků Vlasák z Prahy.

Ochrana 26. listopadu 1925

SVĚCENÍ ZVONŮ U SV. MIKULÁŠE. Tisícové naplnili v neděli ke 2. hodině odpoledne prostor kolem chrámu a tísnili se v něm. Počasí sychravé a přece u všech tolik vytrvalosti, aby uviděli vstoup zvonů, slyšeli slova kazatelů, zúčastnili se svěcení a uslyšeli první hláhol s věže. Zvon P. Marie z roku 1442 a sv. Mikuláš z roku 1630 pozdravil nové tři soudruhy sv. Klementa M. Hofbauera, sv. Vincence a Antonína, sv. Josefa. Byla to slavnost řídká, nezapomenutelná. Zvony světil vdp. Děkan Dr. Pošmurný, německy kázal vdp. prof. Kobza, česky vdp. prof. Kirsch. Všem srdečné díky. – Hlavní zásluhu o opatření zvonů má p. Přibil, jenž neúnavně sháněl dary po celém městě. Zvony tyto opatřeny nákladem 34.000 Kč. Poněvadž dosavadní sbírka vynesla asi 10.000 Kč, bude třeba další obětavosti znojemských katolíků, aby krásné zvony byly brzy zaplacený.

Ochrana 3. prosince 1925

České roráty ve Znojmě po dobu denně v kostele sv. Michala o 7. h. ráno. V neděli a ve svátek jako obyčejně.

Ochrana 17. prosince 1925

LUPIČ A VRAH ZATČEN V KOSTELE. Znojemskému četnictvu podařil se ve čtvrtek

10. prosince dobrý lov. Kostelník a kaplan v Příměticích, když šli večer do kostela, kde chtěl kostelník odzvonit klekání, spatřili u sakristie schovaného muže. Na dotaz kaplanův, co chce v kostele, odpověděl, že viděl zvenčí světlo a že mu bylo nápadné, co se v kostele děje. Kostelník všiml si však zabílených šatů neznámého a ptal se ho, kde se tak zamazal, načež tento odvětil, že je opilý a že se zamazal o zeď. Ačkoliv neznámý páchl kořalkou, byla věc kaplanovi a kostelníkovi nápadná a povšiml si také, že z okénka nade dveřmi do sakristie visí silný provaz.

Zavolali proto obecního strážníka a zatím co tento dával na neznámého pozor, prohledali kostel. Zjistili, že pozdní návštěvník pokoušel se sekerou a hákem prosekati nejprve dveře do kostela a pak dveře do sakristie a teprve, když se mu to nepovedlo, vnikl do kostela okénkem nad sakristií, jež sekerou vyrazil a po laně vnikl dovnitř. Přivolaný četník, jakmile spatřil zachyceného lupiče, řekl mu: Vy jste Bažant, že ano, a seděl jste osm roků pro loupežnou vraždu, načež mu Bažant odsekl: To se mýlíte, Bažant jsem, ale neseděl jsem osm roků, ale patnáct. Vraždu, za niž si odpykal patnáct let ve vězení na Pankráci, spáchal Bažant v roce 1907 na farské kuchařce v Těšíně.

U zatčeného nalezeny byly dvě poukázky, jedna na 100.000 rakouských korun, druhá na deset šilinků a zakrvácený batoh. Na dotaz četníkův, odkud pocházejí krvavé skvrny, odpověděl Bažant, že nosil v batohu maso a dobytčí střeva. Bažant počal si při výslechu neobyčejně drze a staříčkě sestře přímětického pana děkana, když mu domlouvala, proč do kostela se vloupal, odvětil: "To vědí, že jsem se tam šel modlit a to jen za nich, aby přišli do nebe." Lupič byl dopraven do vazby ke krajskému soudu ve Znojmě. (Lid. Nov.)

Sestavil Ondřej Lazárek

Copak jsi už nepomohla dost?

Pokoj a dobro, bratři a sestry.

V nadpisu je otázka mého syna, která zazněla, když mě v prvním týdnu viděl tvořit v kuchyni a zároveň po telefonu řešit nedokonalosti kvůli mikulášskému stánku Mary's Meals (předposlední akce znojemských dobrovolníků v tomto roce). Tato otázka byla – a stále je – pro mě zásadní. Proto se o ni chci podělit i s vámi.

Mary's Meals je sice „jen“ jedno teplé jídlo denně pro dítě ve škole, ale pro mě je to boj. Boj dobra proti zlu. Boj naděje proti beznaději a zoufalství. Boj lásky proti nenávisti a zlobě. Boj milosrdenství proti sobectví.

Není nic horšího než rodič, který není schopen ochránit své dítě a zajistit mu vše,

co potřebuje – jídlo, budoucnost, bezpečí, přátele a hlavně poznání, že je milováno.

Letos se Mary's Meals podařilo rozšířit školní obědy pro dalších 500 tisíc dětí. Znamená to, že už 3 miliony dětí mají jistý oběd. Za vaši podporu vám moc děkuji – ať jste nás podpořili jakkoli.

Přesto mnoho dětí stále trpí pro lidskou nedokonalost, pro zlomenost dospělých. Víme z psychologie, že při dlouhodobém stresu člověk reaguje buď útekem, nebo agresí. Děláme chyby. A zoufalí dospělí někdy udělají cokoli – zabíjejí zvířata i lidi. A odnášejí to děti.

Podporou Mary's Meals pomáháme toto zoufalství zastavit. Jak? Mary's Meals spolupracuje se spolky, které dospělým pomá-

hají učit se a začít znovu. A tak se z pytláka stane zemědělec, který je schopen zajistit plodiny pro místní školu i pro svou rodinu. Z bezmocné, zlomené ženy se může stát zemědělská podnikatelka, která dokáže nasytit děti ze stovky škol. A existuje mnoho dalších úžasných příběhů, kde bylo zlo zastaveno jedním talířem kaše.

Teď v adventním čase běží výzva Místo u vánočního stolu. Máme krásnou tradici, která se z některých rodin vytrácí – prázdný talíř pro nečekaného hosta. Prosím vás: pomozte naplnit talíř jednomu dítěti. Nedovolme, aby dítě ztratilo naději, důvěru a lásku.

Přeji vám krásné prožití adventu a Vánoc
Za Mary's Meals Iveta Janatová

Dělat malé věci s velkou láskou

26. října jsme se v kostele sv. Kříže rozloučili s řeholní sestrou MONIKOU ŠLAPKOVOU z Kongregace sester Nejsvětějšího Spasitele. Po téměř 10letém pobytu ve Znojmě byla převelena na nové působiště v Bratislavě. Za požehnanou a náročnou službu v Domově pro matky a otce v tísní na Hradišti a za lidskou blízkost mezi námi patří nezníčitelně veselé sestře Monice VELKÝ DÍK!

Zlobila jsi jako dítě v kostele?

Rodičia často spomínajú, že jedine v kostole som bola poslušné dieťa, ktoré „nevystrája“ ☺. Na kázni som väčšinou zaspala, tak nebola možnosť vyrušovania ☺.

Kdy jsi zacítala povolání k řeholnímu životu?

Moje obdobie puberty bolo dosť búrlivé. Po tomto období a po „vypľeskaní“ puberty som sa zo zvedavosti prihlásila na duchovnú obnovu pre mladých, a tam to prišlo. Pán sa má dotkol svojou blízkosťou a láskou, a to bola chvíľa, kedy sa môj život zmenil... Z tradície viery to prešlo do osobného vzťahu s Bohom. Po pár rokoch prehľbovania duchovného života som cítila, že Boh ma volá do zasväteného života. Mala som vtedy 16 rokov.

Proč sis vybrala zrovna Kongregaci sester Nejsvětějšího Spasitele?

Naše sestry pôsobili v mojom rodnom meste, a tak som mala možnosť ich viac spoznávať. No určite v tom zohrala veľkú úlohu aj charizma a spiritualita kongregácie, ktorá ma veľmi oslovovala. Chcela som sa venovať chudobným, trpiacim a opusteným ľuďom.

Kde všude jsi pôsobila, než jsi prišla do Znojma?

Tých miest nie je veľa, keďže som v reholi 15 rokov. Po noviciáte, ktorý som absolvovala Banskej Bystrici som bola preložená do Bratislavy, kde som pôsobila 3 roky. Tam som študovala vysokú školu – sociálnu prácu a zároveň pracovala v diecéznom centre pre mládež. Odtiaľ som sa s veľkou radosťou presunula do Znojma, kde som pôsobila 9,5 roka ☺

Na čo najraději vzpomínáš?

Tých spomienok a zážitkov je toľko, že je ťažko vybrať konkrétne, ale najradšej spomínam na osobné stretnutia s ľuďmi a s nimi spojené niektoré zábavné a úsmevné situácie. Tiež veľmi rada spomínam na moje večné sľuby.

Kromě toho, že jsi řádová sestra, tak si také sociální pracovnice. Jak se ti daří v této profesi?

Profesia sociálneho pracovníka je nádherné, no psychicky dosť náročné poslanie. Tam sa človek niekedy dotýka samého dna. Vidím v tom veľké prepojenie s našou charizmou, byť blízko ľuďom. Niekedy som mala tendenciu riešiť všetko za iných, ale skúsenosťami a časom som nadobudla vedomosť, že nemôžem chcieť viac ako chce ten druhý a len stačí „robiť“ malé veci s veľkou láskou“, ako hovorila Matka Tereza. Niekedy stačilo iba stráviť s človekom čas, počúvať ho a byť ľudským. Niektoré chvíle, či rôzne udalosti života človeka presahujú, a to dokáže zvládať iba s Božou pomocou.

Když se ohlédneš za svou práci v Domově pro matky a otce v tísní, jak to celkově hodnotíš?

Pracovať v Domově bol pre mňa dar. Mala som možnosť pracovať s úžasným tímom ľudí. Bola to krásna práca, plná objavovania, hľadania ale boli chvíle aj náročné a ťažké. V pokore musím priznať, že niektoré situácie, či osudy presahovali mňa samotnú. Keďže sme v období adventu, či Vianoc, často spomínam, ako sme my, sestry, po Štedrej večeri navštívili naše maminky a deti, zaspievali sme im koledy, zavinšovali a mohli sme tak priniesť radostné posolstvo i do tých náročných situácií. Vždy ma potešilo, keď napríklad prišla maminka, že chce dať pokrstiť dieťa.

Jak se ti daří na novém působišti?

Pomaly si zvykám na všetko „nové“. Po toľkých rokoch sa presťahovať nie len tak. Často ma napadne verš zo sv. písma: „Hľa, ja robím čosi nové, teraz to klíči, nebadáte?“ Snažím sa v tomto novom objavovať, čo mi Pán dáva. Z krásneho Znojma som prišla do väčšieho mesta – Bratislava, a tak sa snažím v ňom zorientovať ☺. V komunite nás je o niečo viac ako v Znojme, momentálne 7 sester. Začala som študovať na Teologickej fakulte, odbor counseling – je to niečo ako sprevádzanie, poradenstvo v rámci sociálnej práce. Keďže som nie úplne študijný typ, pre vyváženosť s praxou som začala pracovať ako sociálny pracovník v neziskovej organizácii Úsmev ako dar.

Co bys popřála našim čtenářům k Vánocům?

Možno naše srdcia nie sú nejakým palácom alebo uprataným domom, možno je to len obyčajná maštaľ – ako tá v Betleheme, ale

práve tam prišla Láska, a tak dovoľme, aby sa aj tam narodila láska, ak dáme priestor práve tejto večnej Láske. Preto prajem každému z vás, aby táto Láska prežiarila váš život a naplnila vás pokojom. Prajem a v modlitbe vyprosujem požehnané prežitie vianočných sviatkov. Vaša sr. Monika.

S láskou spomínam a tiež ďakujem za všetky vaše modlitby, dary a dobrodenia.

Za rozhovor ďakuje Eliška Juráková

Sr. Monika Šlapková

Pochádzam z Kysuckého Nového Mesta, ktoré sa nachádza na severozápadnom Slovensku. Vyrastala som v kresťanskej, tradičnej rodine spolu so starším bratom. Vyštudovala som strednú školu v odbore technicko-ekonomický pracovník. Hneď po strednej škole som vstúpila do Kongregácie sester Najsvätejšieho Spasiteľa. Medzi moje záľuby patrí: objavovanie krásy prírody, jazda na bicykli, čítanie kníh a veľmi rada trávim čas s priateľmi.

SRDCE NAPLNĚNÉ RADOSTÍ
Z BOŽÍHO ČLOVĚČENSTVÍ
VÁM O VÁNOCÍCH
I PO CELÝ NOVÝ ROK
PŘEJE REDAKCE

Sestra Edita se představuje

Som sestra Edita (67), pochádzam z východného Slovenska, z rímskokatolíckej rodiny. Vyrastala som s dvomi bratmi, sestrou a babkou. V roku 1978 som maturovala na textilnej priemyslovke v Ružomberku. Dvanásť rokov som pracovala v jednom z textilných podnikov v bývalom Československu. 1. januára 1989 som vstúpila do

Kongregácie sestier Najsvätejšieho Spasiteľa. Pred zložením doživotných sľubov som vyštudovala odbor Katolícka teológia. V kongregácii som prvých sedemnást rokov pracovala v paramentike (výroba liturgických odevov a predmetov), neskôr som bola kostolníčkou, pomáhala som pri starých spolusestrách v domácnosti nášho kláštora. Súčasťou môjho života bola aj starostlivosť o moju chorú mamku až do jej posledných chvíľ.

Mám rada ľudí, hory, umenie, hudbu a spev. Zaujímam sa o dianie vo svete a rada čítam.

Pri rorátnej svätej omši tu v Znojme sa mi vynorili spomienky z detstva: s mamkou sme skoro ráno po snehu a v mraze kráčali pešo tri kilometre do susednej dediny, kde boli Roráty už o šiestej hodine. Je pre mňa radosťou byť spolu s Vami na rorátnych svätých omšiach a pripravovať sa na príchod Spasiteľa.

Prajem Vám všetkým milostivé a požehnané Vianoce.

Sr. Edita

DOMOV LÉČÍ NEJLÉPE

Pocit bezpečí a teplo domova jsou k nezaplacení, zvláště když nás trápí nemoc nebo dlouhodobé zdravotní potíže. Abyste se mohli uzdravovat doma, vám umožňují naše zdravotní sestřičky již 32 let. Svým profesionálním přístupem, odbornými znalostmi přináší kousek nemocnice, ale hlavně spoustu lidskosti přímo k vám domů. S citlivým přístupem se postarají o převazy, injekce, infuze, odběry krve, rehabilitace a řadu dalších zdravotních úkonů. Snažíme se vás vnímat nejen jako pacienty, ale jako osobnosti s jedinečným životním příběhem a pomoci vám setrvat doma co nejdéle.

Tuto péči navíc hradí vaše zdravotní pojišťovna na základě doporučení ošetřujícího lékaře.

Jestliže potřebujete naši zdravotní péči, kontaktujte nás na telefonu 604 294 176, 604 294 177 nebo na emailu dzp@znojmo.charita.cz

S přáním všeho dobrého Angelika Osovská, vrchní sestra Domáci zdravotní péče – Oblastní charity Znojmo

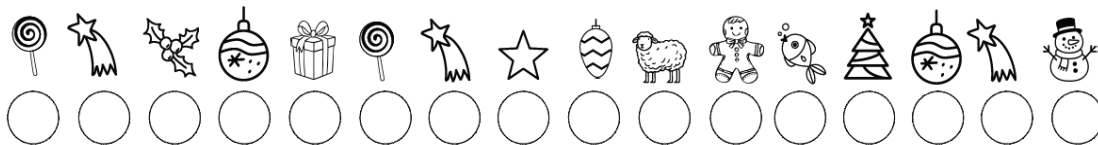
FARNÍ HŘIŠTĚ

Milí farníci, farnice a fařištata!

Kdyby pro vás byly vánoční prázdniny příliš dlouhé, nabízíme vám strávit několik příjemných chvil luštěním našeho piktogramového kvízu. Pokud budete úspěšní, třeba se i zasmějete tomuto vtipu:

Radostné Vánoce přejí PaKLíci

*Skot se ptá své ženy: „Co si letos přeješ k Vánocům?“
„Nevím,“ odpovídá jeho žena. „No, tak to ti dám ještě...“*

A B C D E F G H C H I J K

L M N O P R S T U V Y Z

Stalo se krátce

Prvokomunikanti v Brně

Je čtvrtek 2. října půl osmé ráno a jede se na Petrov. V autobuse jedou děti, které byly letos poprvé u prvního svatého přijímání – z Louky, od Kříže, z Vranova a z Moravských Budějovic.

Nejdřív jsme měli mši svatou s biskupem Pavlem v katedrále. Pak jsme šli za "svatými", kteří pro nás měli různé aktivity. U sv. Václava jsme tvořili hostie, u sv. Karla Acutise jsme si vyzkoušeli opičí dráhu a u sv. Petra jsme stavěli zeď. Jan Bula a Václav Drbola pro nás nachystali fotbalové a sportovní aktivity. S otcem biskupem jsme si povídali o jeho berli a mitře. Otec Jožka chtěl bojovat s nejmladším panem farářem, ale nakonec se usmířili, takže k žádnému boji nedošlo. Bylo to super, příští rok určitě pošlete i své děti!

(Markétka 8 let, zdroj FB ZDPA)

Setkání katechetů

Ve čtvrtek 9. října se uskutečnilo na faře u sv. Mikuláše již několikáté setkání katechetů znojemského děkanství. Sdělili jsme si své dojmy z prvních hodin náboženství nového školního roku, zasmáli jsme se veselým historikám, které máme s dětmi, ale také jsme si připomněli smysl a cíl našeho působení nejen v hodinách náboženství.

Zazněly nové náměty pro naše hodiny a také myšlenka z homilie Svatého otce Lva XIV. ze mše sv. při jubileu katechetů. Takto katechetové učí, tj. zanechávají vnitřní stopu: když vychováváme k víře, nedáváme ponaučení, ale vkládáme do srdce slovo života, aby přineslo ovoce dobrého života. Svatý Augustin odpověděl jáhnu Deogratiasovi, který se ho ptal, jak být dobrým katechetou: „Vysvětluj vše tak, aby ten, kdo tě poslouchá, uvěřil, a když uvěřil, aby doufal, a když doufá, aby miloval.“ (De catechizandis rudibus, 4,8)

Dostalo se nám slov poděkování a povzbuzení od sestřičky Vianney a otce děkana Jindřicha Bartoše, a na závěr také požehnání od otce Pavla Mertzy z Hrádku. Bylo to milé setkání a těšíme se na jaře na další.

(Magda Plačková, zdroj FB ZDPA)

Říjnová víkendovka

První víkendovka v novém školním roce se konala na faře v Louce od 17. do 19. října. Tentokrát byla určena dětem, které chodí do 4. až 6. třídy základní školy. Společně jsme se zamýšleli nad postavou sv. Františka z Assisi. Tento inspirující světec má co říci i dnes.

Společnou „hymnou“, která provázela děti celým víkendovým setkáním, byla píseň „Laudato si“, o mi Signore“, spojená se sv. Františkem. Kromě her, povídání, společné modlitby a adorace prožily děti také

setkání se staršími lidmi v Domově s pečovatelskou službou na Dukelské, kde se s nimi zúčastnily mše svaté. Sobotní večer byl spojen s adorací a přímluvnou modlitbou.

(P. Josef, zdroj FB ZDPA)

Odkaz svatého Martina:

Láska a Solidarita žije!

V předvečer svátku svatého Martina, dne 10. listopadu, se věřící sešli v historické Svatováclavské kapli ve Znojmě na Mikulášském náměstí, aby si připomněli tohoto výjimečného světce při slavnostní mši svaté.

Příběh sv. Martina z Tours, římského vojáka, který se rozdělil o svůj plášť se zkrhlým žebrákem, je jedním z nejsilnějších symbolů milosrdenství. Jeho odkaz však není jen o jednorázovém aktu štědrosti v chladné noci. Je to více než jen plášť.

Odkaz sv. Martina je aktuální i dnes, protože nás učí, že v každém z nás dříme schopnost vidět a pomoci. Není to jen o rozdělení majetku, ale zejména o rozdělení sebe sama – svého času, pozornosti a laskavosti.

Atmosféru hluboké úcty a vzpomínky umocnilo i požehnání vína, které je neodmyslitelnou součástí martinských tradic. Po duchovním obohacení následovalo příjemné agapé, které dalo přítomným příležitost sdílet radost a společenství.

(Zdroj FB ZDPA)

Sourozenci – první tým

Dne 21. listopadu se maminky předškoláků a mladších školáků sešly na inspirativní besedě s paní Mgr. Adélou Kubalíkovou. Téma? Sourozenci: První Tým v Životě! Paní Kubalíková se s maminkami podělila o cenné tipy, jak elegantně podpořit každé dítě v jeho specifické pozici – ať už je to nejstarší, prostřední, nebo nejmladší benjamínek.

A co teprve, když dojde na jiskření? Beseda nabídla praktické tipy, jak reagovat, když se mezi sourozenci objeví pořádný konflikt – protože bez tréninku to přece nejde!

Vrcholem byla praktická část, kde se maminky vrátily do vlastního dětství. S úsměvem a lehkostí zavzpomínaly na

vlastní dětská léta. Atmosféra byla zkrátka úžasná a plná upřímného sdílení!

(Zdroj FB ZDPA)

Manželé se zastavili v Centru Louka

Dne 23. listopadu proběhlo v Centru Louka ve Znojmě další setkání s názvem „Zastavení pro manžele“. Setkání na úvod otevřel modlitbou otec děkan Jindřich Bartoš.

Účastníci si vyslechli svědectví od pana Lubomíra Nágla, po jehož slovech bylo jasné, že manželství a rodina jsou nekonečné a vzrušující dobrodružství, nikoli stereotyp!

V příjemné atmosféře si manželé utužili své vztahy během společného agapé.

(Zdroj FB ZDPA)

Dušíčkový výlet do Brna

V pátek 7. listopadu absolvovaly děti z náboženství pod vedením otce Martina dušíčkový výlet do Brna. Navštívily kapucínskou hrobku, v katedrále se zúčastnily programu k jubilejnímu roku a společně slavily mši svatou. Snad nejmocněji na všechny zapůsobila prohlídka svatojakubské kostnice, kde byly v minulosti uloženy kosti více než 50 000 obyvatel Brna. I za ně se děti společně pomodlily a zapálily svíčku. Závěr výletu patřil návštěvě minoritské lorety a svatých schodů.

(Zdroj FB ZDPA)

Misijní jarmark již po jedenácté

V neděli 30. listopadu se ve Znojmě uskutečnil jedenáctý ročník Misijního jarmarku! Na návštěvníky čekala pestrá nabídka

s láskou vytvořených výrobků znojemských farníků, dobroty k ochutnání i možnost pobýt spolu po nedělních mších svatých v kostele sv. Václava v Louce, u sv. Mikuláše a u sv. Kříže.

Velké díky patří všem, kteří se zapojili – organizací, pomocí s prodejem, darováním výrobků i jejich zakoupením. Misijní jarmark přinesl nejen radost, ale také podporu pro děti v misijních oblastech ve výši 42 725 Kč! Celý výtěžek byl předán na konto Papežských misijních děl.

(Zdroj FB ZDPA)

Bonbónové překvapení na cestě do nebe

Radostné dětské hlasy zaplnily 3. prosince kostel svatého Mikuláše při společné oslavě mše svaté. Skupina Souhlásky svým zpěvem rozeběhala a rozveselila každé jedno srdce v kostele.

Otec Martin promluvil k dětem s úsměvem a silným poselstvím. Povzbudil je, aby směle a s radostí kráčely po cestě do nebe.

A na úplný závěr? Všichni jsme se úpěnlivě připojili k prosbě: "Svatý Mikuláši, prosíme tebe, pomoz nám do nebe!" A víte, co se stalo? Začaly se sypat bonbóny! To bylo

překvapení! Úsměvy dětí mluvily za vše! (Zdroj FB ZDPA)

Setkání služebníků a služebnic oltáře

V sobotu 6. prosince proběhlo na faře v Louce letošní poslední děkanátní setkání ministrantů a ministrantek. Ptáte se, jak to dopadlo? Díky hojně účasti, pestré nabídce menších aktivit a smyslu pro humor otce Josefa – skvěle! Začali jsme pohybovkou ve dvou týmech, poté se zklidnili aktivitou spojenou s ministrováním. Následoval test postřehu při míčové hře v kruhu a prožití „Evoluce“. Pak už bylo potřeba opustit vnitřní prostory fary – venku nás čekal tradiční fotbal. Ti, kdo se k fotbalu nepřipojili, stávlí balanční cestu z odřezků starého dřevníku. Pizza k obědu ještě nebyla vrcholem našeho setkání. Tím se stala až „rachejtla“, darovaná jednou odvážnou maminkou. Ano, i takhle se dá zakončit společný den!

Bohu i všem zúčastněným patří dík za krásné setkání!

(Vít Jelínek, zdroj FB ZDPA)

VÝROČÍ

19. prosince si připomeneme **45 let od smrti P. ŠTĚPÁNA V. MASIÁKA** (1902–1980), který v letech 1948–1950 zastával funkci převora a v letech 1968–1980 působil jako kaplan u Sv. Kříže. RIP

20. prosince uplyne **145 let od narození R.D. JOSEFA RUDOLECKÉHO** (1880–1963), který působil u Sv. Mikuláše jako kaplan (1905–1910) a farář (1945–1957). RIP

22. prosince si připomeneme **260 let od smrti přímětického faráře a vynálezce bleskosvodu P. PROKOPA DIVIŠE OPræm.** (1698–1765). RIP

24. prosince uběhne **270 let od slavných slibů bratra KLAUDIA JIŘÍHO ANTONÍNA HEINZE OP** (1698–1759), který pro znojemský dominikánský kostel vytvořil významnou část sochařské výzdoby. RIP

5. ledna uplyne **110 let od narození R.D. KARLA VOTOUPALA** (1916–1999), který v letech 1960–1966 spravoval farnost sv. Kříže. RIP

7. ledna oslaví **55. narozeniny** znojemský trvalý jáhen **WILLI TÜRKA**.

15. ledna uplyne **15 let od smrti R.D. JOSEFA PACALA**, který v letech 1960–1967 spravoval louckou farnost a v letech 2005–2011 působil jako výpomocný duchovní u Sv. Mikuláše. RIP

2. února uběhne **10 let od úmrtí R.D. ZDEŇKA POSPÍŠILA** (1933–2016), který v letech 1994–1998 spravoval farnost Přímětice. RIP

4. února uplyne **85 let od smrti R.D. OTTO ADÁMKA** (1870–1941), který v letech 1894–1901 působil jako kaplan u Sv. Mikuláše. RIP

4. února oslaví **60. narozeniny P. MARIANA JIŘÍ HUSEK OPræm.**, který v letech 2003–2019 spravoval farnost Louka. Od roku je farářem u Sv. Jakuba v Jihlavě.

4. února oslaví **50. narozeniny R.D. PAVEL KUCHYŇA**, který v letech 2012–2013 působil jako jáhen u Sv. Mikuláše. V současnosti spravuje farnosti Lipovec a Ostrov u Macochy.

12. března uběhne **10 let od smrti R.D. ANTONÍNA SPORERA** (1940–2016), který vyrůstal ve Znojmě. Na kněze byl vysvěcen 21. prosince 1965 v Praze. RIP

28. března oslaví **60. narozeniny R.D. PAVEL ZAHRADNÍČEK**, který v letech 1998–2008 jako moderátor farního týmu v Příměticích působil v několika farnostech na Znojemsku. V současnosti je farářem ve farnosti Dubňany.

Vánoční a novoroční bohoslužby

kostel	Štědrý den (24.12.)	Boží hod (25.12.)	sv. Štěpán (26.12.)	sv. Svaté rodiny (28.12.)	Silvestr (31.12.)	Matky Boží (1.1.)
Sv. Mikuláš	15 h* 24 h	9 h	9 h	9 h	15 h	9 h
Sv. Kříž	16 h* 22 h	8 h 10 h 18 h	8 h 18 h	8 h 10 h 18 h	17 h	8 h 10 h 18 h
Sv. Michal	v zimním období bohoslužby přesunuty ke Sv. Kříži					
Sv. Alžběta		11 h		11 h		11 h
Louka	21 h	8 h	8 h	8 h	16 h	8 h
Havraníky			11.30 h			11.30 h
Hnanice	23 h	10 h		10 h		
Konice		11.30 h		11.30 h		
Šatov			10 h			10 h
Přímětice	22 h	9.30 h	9.30 h	9.30 h	17.30 h	9.30 h
Kuchařovice	16 h	8 h	8 h	8 h	16 h**	8 h
Mramotice		11 h ***	11 h	11 h		11.30 h
Citonice		11 h	11 h	11 h		11 h
Hradiště	22 h	10.30 h	10.30 h	10.30 h	10.30 h	10.30 h

* mše sv. pro děti, ** adorace, *** bohoslužba slova, 28.12. s obnovou manželských slibů

Kalendář akcí

23.12. **PŘIVÍTÁNÍ BETLÉMSKÉHO SVĚTLA** ve Znojmě v 17 h, Út děti se shromáždí u kostela sv. Kříže v andělském oblečení, pak průvod Svaté rodiny s hudbou a koledami přes Horní a Masarykovo nám. k Živému betlému, vzít s sebou lampičky

Přivítání betlémského světla za zpěvu koled v Příměticích na sídlišti před budovou školy v 19 h

NEJDELŠÍ NOC – bohoslužba pro ty, kteří zažívají o Vánocích smutné a bolestné období v 18 h v evangelické modlitebně (Rudoleckého 15)

24.12. **ŠTĚDRÝ DEN** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje, dětská St mše sv. v 15 h u Sv. Mikuláše a v 16 h u Sv. Kříže

25.12. **BOŽÍ HOD VÁNOČNÍ** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje

26.12. **Sv. Štěpána** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje

27.12. **Žehnání vína** v 16 h v kapli v Kuchařovicích

28.12. **SV. RODINY** – mše sv. jako na Boží hod s obnovou manželských slibů (i večer v 18 h)

31.12. **Sv. Silvestra** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje

1.1. **SLAVNOST MATKY BOŽÍ (Nový rok)** – rozpis bohoslužeb uvnitř zpravodaje Čt

3.1. **MĚSÍČNÍ POUŤ V HL. MAŠŮVKÁCH** v 17 h So

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA v Příměticích: v kostele sv. Markéty v 9 h požehnání koledníkům, sraz koledníků v 8.15 na faře

6.1. **ZJEVENÍ PÁNĚ – SV. TŘÍ KRÁLŮ** – mše sv. v 8 h u Sv. Jana Út Křtitele, v 16 a 18 h u Sv. Kříže vždy s žehnáním vody, křídly, kadidla

10.1. **TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA** v Citonicích, sraz v 9 h u fary a požehnání koledníkům So

11.1. **KŘTU PÁNĚ** – mše sv. jako v neděli, končí vánoční doba Ne

16.1. **FATYMSKÝ PLES** v kulturním domě v Šumné, začíná mši sv. Pá v 19.30 h, hraje kapela Květinka, vstupné 100,- Kč, předprodej vstupenek na tel. 776 174831 (paní Jana Oberreiterová)

23.1. **EKUMENICKÁ BOHOSLUŽBA** v kapli sester v klášteře na Pá Dolní České v 17 h

21. FARNÍ PLES PŘÍMĚTICKÉ FARNOSTI v sále Víceúčelového zařízení v Kuchařovicích (u kaple) od 19.30 h. Hraje skupina Urgent. Vstupné 100 Kč. Rezervace lístků v lednu na telefonu 724 994 191 či e-mailu: ples@farnostprimetice.cz

25.1. **ZASTAVENÍ PRO MANŽELE** v Centru Louka od 16 h, man- Ne želé Lavičkovi: téma **Buď, kde jsi: nástrojem v Božích rukou**

2.2. **HROMNICE** – mše sv. u Sv. Jana Kř. v 8 h, u Sv. Kříže v 16 h Po a v 18 h

8.2. **KARNEVAL V LOUCE** na faře od 15 h Ne

18.2. **POPELEČNÍ STŘEDA** – mše sv. s udílením popelce St u Sv. Jana Kř. v 8 h, u Sv. Kříže v 16 h a v 18 h

KŘÍŽOVÁ CESTA PO MĚSTĚ v 19 h z kostela sv. Kříže

1.3. **ZASTAVENÍ PRO MANŽELE** v Centru Louka od 16 h, Ne **Mgr. Jan Špilar** (téma: Co vám o manželství neřekli?)

ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ KONCERTY

20.12. **Znojenské žestě a hosté** v Louce v 17 h

25.12. **Rybova mše - V. Novák** u Sv. Mikuláše v 18.30 h

26.12. **VÁNOČNÍ KONCERT** – komorní orchestr, sólisté a chrámový sbor od sv. Kříže v 15.30 h u Sv. Kříže

26.12. **Cimbálové koledy** u Sv. Mikuláše v 18 h

27.12. **Vokální skupina Mosty** u Sv. Jana Křtitele v 18 h

27.12. **Luděk Minka** u Sv. Mikuláše v 19 h

28.12. **Martin Čech** u Sv. Mikuláše v 17 h

28.12. **Hraje a zpívá skupina Radost** v kostele v Konicích v 18 h

4.1. **Tříkrálový koncert** v Hnanicích v 17 h – **Znojemský komorní orchestr a Chrámový sbor od sv. Kříže**

4.1. **Novoroční koncert** v Louce v 16 h, účinkuje **Martino & Imperial Fanfares**

ZMĚNA BOHOSLUŽEB v zimním období (do Velikonoc)

Nedělní večerní mše sv. v 18 h bude v kostele sv. Kříže.

Večerní mše sv. v kostele sv. Kříže ve všední dny ve zpovědní kapli.

VÝSTAVA BETLÉMŮ V KOSTELE V LOUCE

do 11.1.2026 v soboty, neděle a svátky: 14.00 – 16.30 h | 29.12. 14:00–16:30 h | 24.12., 31.12.: 14:00–15:30 h

VÝSTAVA IKONY – OKNA DO NEBE – do 4. ledna v minoritském klášteře (ul. Přemyslovců), ikony pocházející z kostelů Polska, Ruska, Běloruska a Ukrajiny, zabavené na hranicích pašerákům

POUŤ DO SAN GIOVANNI ROTONDO pro mladé (14-20 let) o jarních prázdninách především pro ty, kteří hledají své životní povolání nebo pro něj hledají potvrzení. Termín: **17.-22. 2. 2026**. Duchovně naplněný program spojený se společnou modlitbou, adorací, mši sv. každý den, se svědectvím lidí žijících v různých životních stavech a také s možností vyprosit si u hrobu sv. otce Pia potřebné milosti pro správné rozhodnutí. Nejedná se o výlet! Je potřeba počítat s duchovním zaměřením celé akce. S poutníky pojedje P. Josef Janoušek. Podrobnější info a přihlašování na: jos.janousek@email.cz

KURZ PRO FARNÍ POMOČNÍKY – akolyty (pomoc při podávání sv. přijímání), **lektory** (předčitatele), **kostelníky, uklízeče** – bude bývat v pátek po večerní mši sv. od 18 do 20 h v sále kláštera u sv. Kříže od **9.1. do 13.2.** (mimo 23.1.)

JEMNÉ POZVÁNÍ KE ŠTĚDROSTI SRDCE

Vánoce nás učí, že největší Dar – Ježíš – přišel v tichosti a pokoře. I ten náš dar, byť malý, může mít obrovskou sílu.

Dovolte nám v tomto vánočním čase nabídnout Vám možnost darovat něco, co přinese světlo a naději do srdcí dětí, mládeže a rodin díky organizaci pastoračních aktivit v našem děkanství. Tyto aktivity jsou ŽIVÝM darem – pro Vás a z Vaší štědrosti! Děkujeme Vám za každý projev spolupráce, podpory, každou modlitbu a každý finanční příspěvek. Kéž Vám Bůh stonásobně oplatí Vaši štědrost.

<https://donator.cz/projekt/znojmompastorace>

Sledujte dění ve farnostech na:

www.dekanstvi.cz

Facebooku: Pastorační aktivity děkanství Znojmo

www.krestanskevanoce.cz

QR Platba

Život farností Znojma vydává Římskokatolická farnost u kostela sv. Kříže, Znojmo (Dolní Česká 312/3, 669 02 Znojmo, IČ: 49440594). Registrováno Ministerstvem kultury pod č. E 11690. Redakční rada: Eliška Juráková, Marie Křížová, Petra Bláhová, Pavla Vyhnálková, Ondřej Lazárek. Za obsah článku odpovídá autor. Adresa redakce: farni.zpravodaj@outlook.cz. V elektronické podobě je časopis dostupný na www.farnostznojmo.cz. Číslo 4/2025 vyšlo 19/12/2025 ve Znojmě v nákladu 500 výtisků. Uzávěrka příštího čísla je 5. března 2026.